

HOMENATGE AL BATLE D'ALGAIDA

PERE LLULL FULLANA

Diumenge, 4 de juliol de 2021

Casa de la Vila, Cementeri d'Algaida

A LES 19.30 H: **Acte de trasllat de les restes del batle Pere Llull Fullana**
(1908-1936) des de la Casa de la Vila al Cementeri Municipal.

SEGUIDAMENT: Al Cementeri, **acte d'homenatge** al qui va ser darrer batle re-
publicà assassinat en exercici del seu càrrec electe democràticament.

AMB LA PARTICIPACIÓ DE

Banda de Música d'Algaida

Biel Majoral acompanyat dels músics Delfi Mulet,
Biel Oliver "Torres", Catalina Obrador i Miquel Brunet
Xeremiers d'Algaida · Mateu Xurí, glosador

AMB L'ASSISTÈNCIA DE

Molt Hble. Sra. Francina Armengol Socias,
PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Sr. Jesús Juan Jurado Seguí,
SECRETARI AUTONÒMIC DE MEMÒRIA DEMOCRÀTICA

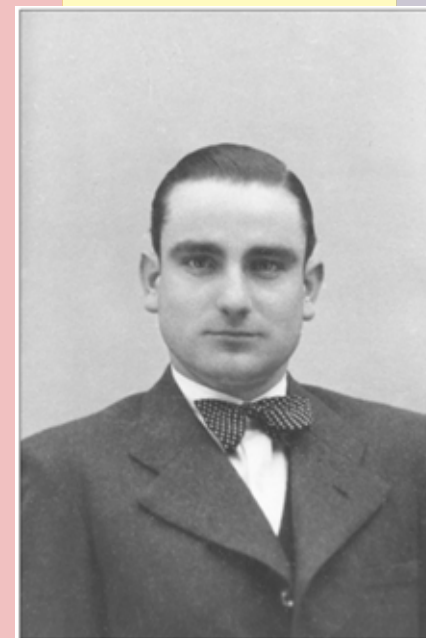
Sr. Marc Andreu Herrera Oliver,
DIRECTOR GENERAL DE MEMÒRIA DEMOCRÀTICA
DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Sra. Maria Antònia Mulet Vich,
BATLESSA D'ALGAIDA, REPRESENTANT DE L'AJUNTAMENT

Sra. Maria Antònia Oliver París,
PRESIDENTA DE L'ASSOCIACIÓ MEMÒRIA DE MALLORCA

Sra. Margalida Puigserver Servera,
REPRESENTANT DE LA FAMÍLIA

L'Ajuntament d'Algaida per Decret de Batlia ha disposat que diumenge dia 4 de juliol de 2021 sigui declarat dia de **Dol Oficial** en reconeixement de qui fou del darrer batle republicà, assassinat dia 17 d'agost de l'any 1936 en exercici del seu càrrec democràtic. Així mateix, des de l'Ajuntament d'Algaida s'ha resolt iniciar els tràmits per a declarar Pere Llull Fullana **Fill Il·lustre** del Municipi d'Algaida.

HOMENATGE AL BATLE D'ALGAIDA

PERE LLULL FULLANA

(1908-1936)

Diumenge, 4 de juliol de 2021
a partir de les 19.30 h

Pere Llull Fullana «Serral», «Tiró» 1908–1936

Fill de Pere Llull Mudoy i de Margalida Fullana Pizà, va néixer a Algaida, al carrer del Campet núm 30, dia 20 de maig de 1908. Casat amb Francesca Miralles, no tingueren fills. Regentaven una botiga i negoci de productes agrícoles al carrer de Sant Joan núm. 6 d'Algaida.

Estava afiliat a Esquerra Republicana. Era íntim amic de Llorenç Antich, «Móra» i de Pere Capellà «Batle» («Mingo Revulgo»). Aquest, quan se n'anà, l'avisà que anaven per ell i li va insistir que fugissin junts, però en Pere li contestà que mai no havia fet res mal fet i no tenia per què fugir ni amagar-se.

[...] Dia 15 d'abril de 1936, per absència del president de la Comissió Gestora (el batle), quedà com a batle en funcions i, dia 17 d'abril, autoritzà el rector d'Algaida a fer una diada a Castellitx. Com que la gent pròxima al clergat i les dretes tenien previst aprofitar la diada per fer manifestacions violentes antirepublicanes, en Pere adreçà un escrit, dia 18 d'abril, al rector Sebastià Guasp en el que li deia «obedeciendo a la actual situación social y en evitación de posibles desórdenes en la vía pública, queda revocado dicho permiso anterior».

Dia 25 de juny de 1936 tingué lloc una sessió extraordinària a la Casa de la Vila amb un únic punt en l'orde del dia: nomenament de Pere Llull com a president de la Comissió Gestora (batle) i, en el mateix ple, el president accidental li va lliurar les insígnies representatives del càrrec.

El darrer ofici que Pere Llull signà com a president de la Comissió Gestora va ser dia 18 de juliol: ordenà a la fàbrica d'electricitat

d'Algaida que no aturàs el corrent elèctric fins a nova orde, a causa de la necessitat d'estar comunicats amb el Govern, ja que s'havia produït un alçament contra la República.

El dia del desembarcament de Bayo a Portocristo, diumenge dia 16 d'agost a les 8 del matí els veieren passar a ell i al seu germà Toni pel Campet. Se n'anaven a amagar a una finca d'en Toni que es deia Son Bernat Reus. L'esposa d'aquest hi envià un nebot perquè els avisàs que no sortissin, ja que els falangistes agafaven molts republicans i els duïen a tancar. A les deu del matí, falangistes perfectament armats havien acordonat la casa de la seva germana Catalina i l'escorcollaren per veure si hi estaven amagats. Els dos germans no feren cas de les recomanacions de la dona d'en Toni sinó que, ben al contrari, es dirigiren cap al poble per saber què passava. Quan foren al Colomer els falangistes els agafaren i els dugueren a la Casa de la Vila. La seva esposa el va anar a veure i ell, perquè no patís, li digué que l'endemà l'amollarien. Tot i que volgué tranquil·litzar-la, estava convençut que els durien a tancar al vaixell Jaume I, ja que digué als seus amics que també estaven retinguts que si tenien influències les fessin servir perquè, si no, els durien a tancar al vaixell.

L'endemà hi havia més de cent republicans detinguts però els anaren amollant fins que, a les 10 del vespre, només en quedaren tretze. Amollaren els quatre darrers i, immediatament, posaren els altres nou dins cotxes i els dugueren a Manacor. Allà, en Pere, el seu pare i el seu germà foren cremats vius i, després, tirats dins una gran sitja per fer-ne desaparèixer els cadàvers. A les 4 del matí,

un algaïdí dels qui havien anat a veure com els mataven, digué que els havien tirat dins un gran fogueró. Hores més tard, un falangista de Santa Eugènia digué, dins Algaida, «aquesta nit hem fermat el Tirons, hem posat el vell enmig, i els hem cremats amb benzina».

Les viudes dels dos germans i la de Llorenç Antich anaren al cementiri municipal de Manacor, on veieren un gran caramull de cendres amb molt botons que no havien cremat. Després anaren al cementiri de Son Coletes, on trobaren uns homes que feien síquies per enterrar-hi els homes que havien de matar els dies següents. Els hi digueren que hi havia mort moltíssim d'homes però que no en sabien els noms i, a més, tampoc en guardaven la roba dels morts, així com es solia fer al cementiri de Palma.

Quan als motius de l'assassinat d'en Pere, s'ha de dir que, per els seus assassins, el fet de què fos el batle els serví de justificació, però tothom sabia que, a més de les rivalitats polítiques, hi havia, sobretot, enveges personals econòmiques. També hi havia qui digué que el dia que signà l'ofici prohibint al rector fer una diada a Castellitx, també signà la seva pena de mort.

[...] Dia 25 d'octubre de 1946 s'en va inscriure, al jutjat d'Algaida, la defunció en què consta que morí dia 18 d'octubre de 1946.

Biografia extreta d'ANTICH SERVERA, Rafel. *Memòria als republicans algaïdins víctimes de la represió feixista a Algaida durant la guerra civil de 1936*. Ajuntament d'Algaida, 2002, 2a ed. (Col·lecció Pere Capellà; 2).

